

U kunt ook proberen uw geschil via bemiddeling/mediation op te lossen in plaats van via de rechter. Dit wordt alternatieve geschillenbeslechting (ADR) genoemd, waarbij een mediator optreedt om de partijen die een geschil met elkaar hebben tot overeenstemming te brengen. De regering en de juristen in de Republiek Litouwen zijn zich bewust van de voordelen van mediation.

Met wie contact opnemen?

Er is geen centrale of regeringsinstantie voor mediation (tarpininkavimas) in Litouwen en er zijn ook geen plannen op dit gebied.

Op welke gebieden is bemiddeling/mediation toegestaan en/of het meest gebruikelijk?

Mediation (taikinamasis tarpininkavimas) kan worden gebruikt in civiele zaken (d.w.z. zaken die als civiele procedure worden behandeld door een rechterlijke instantie met algemene bevoegdheid).

Moeten specifieke voorschriften in acht worden genomen?

De voorschriften voor mediation zijn vastgelegd in de **wet inzake mediation in civiele zaken** (Civilinių ginčų taikinamojo tarpininkavimo įstatymas). Binnen dit kader is het invoeren van mediation geheel vrijwillig. Er bestaan geen specifieke regelingen zoals een gedragscode voor mediators.

Informatie en opleiding

Er bestaat tot op heden geen nationaal opleidingsprogramma. Door het **ministerie van Justitie** (Teisingumo ministerija) en privé-instellingen worden echter wel opleidingen gegeven. Er bestaat geen regelgeving voor deze privé-instellingen.

Hoeveel kost bemiddeling/mediation?

Volgens de wet inzake mediation in civiele zaken kan mediation tegen een vergoeding of kosteloos worden aangeboden. In geval van vergoedingen mag de procedure pas beginnen nadat een mediator schriftelijk met beide partijen in het geschil heeft ingestemd over het te betalen bedrag en de betalingswijze.

Kunnen overeenkomsten die via bemiddeling/mediation tot stand zijn gekomen, ten uitvoer worden gelegd?

[Richtlijn 2008/52/EG](#) biedt partijen in een geschil de mogelijkheid om te verzoeken dat een via mediation bereikte schriftelijke overeenkomst uitvoerbaar wordt gemaakt. De lidstaten delen mee welke rechterlijke of andere instanties bevoegd zijn een dergelijk verzoek in ontvangst te nemen.

Volgens de wet inzake mediation in civiele zaken mogen de partijen in het geschil zelf een bevoegde rechter kiezen. Dit kan de districtsrechtbank van de woonplaats of van de statutaire zetel van een van de partijen in het geschil zijn.

Laatste update: 18/02/2019

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.